

Monika Jakubeczová

GALAKTICKÉ VEDOMIE

Kniha nádeje

ajka

GALAKTICKÉ VEDOMIE

Monika Jakubeczová

GALAKTICKÉ VEDOMIE

Kniha nádeje

AJKA

Láskou sme a vždy sme boli,
to zrníčko zo Zdroja polí.
Pre to, čo sme, už nikdy viac,
k zabudnutiu neskloniac!

Sitari Key-la

Všetky práva sú vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani prenášať v akejkoľvek podobe či akýmkoľvek spôsobom – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Text © 2022 by Monika Jakubeczová

Cover design © 2022 by Juraj Šramko

Cover Illustration © 2022 by Shutterstock/Isifa

Design © 2022 by Hedviga Harvánková

Slovak edition © 2022 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-8397-8

Obsah

Prológ	10
Spomienky	11
Dovoliť si	24
Rúca sa celý svet	25
Čakáme na teba	28
Stretnutie s anjelom	29
Zvukoterapia	36
Energia v tónoch	43
Energia v obrazoch	60
Drakoniaci a reptiliáni	73
Rody duší	83
Žena zo Síría	111
Stretnutie s vílou	128
Niečo sa mení	136
Esencia Márie Magdalény	140
Hviezdne mená	156
Znovuzrodenie	160

Kozmická Matka	161
Kristov chrám	178
Prienik času a priestoru	188
Milovaná	197
Multidimenzionálne milovanie	199
Dôvera	205
Boj Tmy a Svetla	206
Nové energie a precesia	211
Tu a Teraz	224
Všetko je tak, ako má byť	225
Vedomé vzťahy	230
Nov	239
Energia v bylinkách	240
Energia vo vode a v oleji	248
Energia v krištáľoch	258
Bytosti v krištáľoch	275
Mimozemšťanka	290
Zrodenie duše	311
Levia brána	320
Tvorenie	332
Tvoríme si vlastnú realitu	333
Kto je Peet?	350
Už nikdy viac	356
Misia	357

Kde je Pravda?	362
Anjeli na zemi	372
Dozrel čas	384
Aliancia Svetla	385
Čas	395
Čo bude ďalej?	404
Vykroč	415
Slovo autorky	416

PROLÓG

– Milovaná sestra, potvrd' našu dohodu svojím vyhlásením. Súhlasíš teda s misiou, kde sa na vybranej planéte staneš zapisovateľkou našej Akasha kroniky?

– Áno, súhlasím.

– Berieš na vedomie a súhlasíš, že informácie budeš získavať nielen pozorovaním, ale aj priamym prežívaním, a tvoje emócie sa budú zapisovať vo forme kódov do energetickej štruktúry tvojej duše?

– Beriem na vedomie a súhlasím.

– Berieš na vedomie a súhlasíš, že pri svojej misii na začiatku prejdeš závojom zabudnutia a nebudeš si pamätať presné zadanie svojej misie?

– Beriem na vedomie a súhlasím.

– Berieš na vedomie a súhlasíš, že sa budeš vracieť na planétu dovtedy, kým sa misia nenaplní, prípadne môžeš byť odvolaná aj nečakane?

– Beriem na vedomie a súhlasím.

– Nech sa tak stane! Nech je tvoja cesta požehnaná!

Spomienky

Kamila doliala víno do prázdneho pohára a myknutím pleca konštatovala, že sa fľaša vyprázdnila. *No a čo*, šomrala si popod nos. Brat nebol doma a otec, ten sa to nemal ako dozvedieť. Celý víkend má pred sebou, bude si piť, koľko sa jej žiada. *Ja nie som ako mama*, nahovárala si. *Len sa dopredu naladím, kým príde Fero. Sľúbil, že prinesie trávu, ale čo ak zas zabudne ako minule? Chcem si užívať, lietať a tancovať. Chcem sa cítiť slobodne a šťastne a toto výborné vínečko mi v tom pomáha.* Kamila pridala hlasitosť, hudba burácala a ona sa vlnila v priestore s pohárom vína. Čím viac chcela zabudnúť a nemyslieť na nič, tým viac sa jej do hlavy tlačili myšlienky na matku. Spomenula si, že aj ona raz takto tancovala. Bolo to len raz? Obrazy sa jej kmitali pred očami ako pulzujúce záblesky: víno a tanec, víno a slzy, víno a krik, víno a prázdny pohľad matky. A potom ticho, hlboké ticho v celom dome. Bolo počuť len štrnganie prázdnych fliaš, ktoré museli s bratom vyhodiť, keď vypratávali izbu po mame. Tá už s nimi nebývala. Otec im najprv povedal, že je chorá a musí ísť do nemocnice, no neskôr sa dozvedeli, že sa rodičia rozvedú. Osemročná Kamila a jej o päť rokov starší brat zostali s otcom, ten však odmietal o ich matke hovoriť. Prestala preňho existovať.

Nechcel malým deťom vysvetľovať, že ich mama alkoholička niekoľkokrát dostala ultimátum, buď prestane piť, alebo sa s ňou rozvedie. Po takýchto hádkach zakaždým slúbila, že sa alkoholu viac nedotkne, no nikdy to nedodržala. Napokon, keď sa škaredo opila na podnikateľskom bále a spravila hanbu manželovi, hlavnému organizátorovi, pohár trpezlivosti pretiekol a vyhodil ju z domu. Ešte jej navrhol, že uhradí sanatórium, ale urazená mladá žena ho odmietla.

– Nie, nechcem myslieť na mamu, – zakričala Kamila a potom sa rozplakala. – Neznášam ťa! Nechala si ma tu! Alkohol ti bol prednejší! Matka. – Vypľula to slovo s opovrhnutím a naliala do seba posledný hlt vína. Zvalila sa na gauč a srdcervúco plakala. Od jej smrti prešlo 20 rokov, no stále jej nedokázala odpustiť. Obviňovala ju za to, že pila viac, ako to bolo prijateľné, a potom to už nezvládala. Kamila ju neznášala za to, že nebola schopná vzdať sa alkoholu kvôli svojim deťom a dovolila súdu, aby ich pridelil otcovi. A najviac ju nenávidela za to, že zomrela. Upila sa k smrti, opustená a sama. Dnes by mala narodeniny. Päťdesiate.

– Život je na hovno, – vzdychla si unavená od toľkého plaču, no napokon zavola priateľovi.

– Kurva, Fero, kde si toľko?

– Už idem miláčik, – oznamoval veselo. – A beriem aj darček.

V jeho hlase bol prísľub noci plnej vášne a nespútaného letu v prázdnej radosť. Chichotanie sa bez rozmyslu, vykašľať sa na starosti života, to bol stav, po ktorom túžila. A Fero jej to zakaždým doprial.

– Mama, na tvoju počesť si dnes doprajem len samé dobroty, – povedala nahlas Kamila a išla sa osviežiť do kúpeľne.

S Ferom sa stretávala už pol roka, čo bol rekord. *Doprajem mu vášne, keď on mi dopraje nespútaný let. Je to fér*, klamala samu seba a nestarala sa, kto si o nej čo pomyslí.

– Striedaš chlapov ako iní ponožky, – hovorievali jej, no Kamila to brala ako závišť kamarátok. Bratovi už radšej ani nepredstavovala svojich priateľov. Ten by mal svätuškárske a výchovné reči a o to nestála. A otec? Tomu stačilo telefonicky nahlásiť, že je všetko v poriadku, a viac sa o to nezaujímal. Preňho bolo dôležité len to, aby bola triezva a mala zamestnanie. A triezva bola vždy, keď sa s otcom stretla. Nasadila si masku poslušnej dcérenky a tú hodinku, čo sa otec u nich zdržal, vždy vedela prekonať. Otec si k ich srdciam nikdy nenašiel cestu. S obchodnými partnermi a so svojím cestovným kufrom mal intímnejší vzťah ako so svojimi deťmi. Nie preto, že by ich nemal rád, jednoducho nevedel, ako a o čom sa s nimi má rozprávať. Keď počul, že sú v poriadku, a videl, že sú zdraví, bol spokojný. Finančne ich zabezpečil, čo iné by ešte mal spraviť?

Keď sa v nedeľu večer Dušan vrátil domov, našiel Kamilu v náručí muža, ktorého nepoznal, no horšie bolo, že sa po celom dome povalovali prázdne fľaše od alkoholu a popolníky boli plné ohorkov. On sám prežil neopísateľnú blaženosť v Krišna údolí, kam sa každý polrok vyberie na týždeň duchovnej očisty, no sklamanie zo sestry ho šmahom ruky vytrhlo z dokonalej harmónie. Najprv bojoval so svojím hnevom, no keď zahliadol aj pozostatky drogových orgií, uragán zúrivosti sa predral na povrch a vletel do sestrinej spálne.

– Vstávajte! – zakričal na nich, ale ani sa nepohli.

– Vstávaj a vypadni z môjho domu! – lomcoval mužom, ktorý bol prepletený s Kamilou. Tá sa žmurkajúc zamrvila, pozrela na brata a so širokým úsmevom ho pozdravila.

– Dušankó, ahój. – Chcela ho objat', ako sa nad ňu nakláňal, ale brat jej zakričal do tváre.

– Kamila, okamžite vstaň a nech tu toho chlapa viac nevidím, – drgol do Fera, ktorý sa skotúľal z postele. Pri páde zamrňchal a otvoril oči.

– Vypadni, – hodil naňho jeho šaty. – Okamžite!

Keď sa za Ferom zavreli vchodové dvere, Kamila sa pomaly, pridŕžajúc sa steny, dosuchotala do haly, kde ju čakal Dušan. Z jeho očí šľahali blesky, no bol ticho. Čakal, kým si Kamila naleje mlieko do pohára a sadne si k nemu.

– Haré Krišna, – usmiala sa na brata Kamila a nadvihla pohár ako na prípitok. Cítila sa pod psa, napínalo ju na vracanie, snažila sa identifikovať čas, no nemala ani potuchy, aký je deň a koľko je hodín. Vonku bola tma, hodiny ukazovali osem preč, ale na mobile si nestihla pozrieť, či je sobota, nedeľa, alebo už pondelok.

– Kami, ja sa z teba zbláznim! – povedal Dušan smutne. Dýchal hlboko, snažil sa upokojiť a hľadal riešenie na vzniknutú situáciu. – Odkedy to trvá? Alebo si nikdy ani neprestala? Sľúbila si mi to! Prisahala si, že už nebudeš piť. A čo je toto? – kývol smerom k stolu. Kamila sledovala jeho pohľad, a keď zazrela neodpratané zvyšky prášku radosti, vedela, že je zle. Alkohol by ešte vedela obhájiť, nejako by sa z toho vykrútila, dokázala by presvedčiť brata, že to bola jednorazovka, ale drogy boli problém. Fero napokon neprišiel s mariškou, ale s novinkou, čo zohnal na trhu. Dušan veľmi dobre poznal tento svet, sám bol jeho súčasťou a práve Krišna ho z toho bahna zachránil. Ani netušil, že jeho sestra okúsila niečo tvrdšie ako víno či nejakú tú neškodnú trávu pre dobrú náladu.

– Čo sa s tebou deje, segra? – pozeral na ňu s hlbokým smútkom a so sklamaním v očiach. Hnev vyprchal, zostala

len hlboká bolesť bezmocnosti. Kamila mlčala. – Nerozumiem ti. Už si zabudla, kam vedie táto cesta? Máš nejaké problémy, o ktorých neviem, a riešiš to takto?

Dušan na ňu chrlil otázky, lebo úprimne nerozumel správaniu svojej sestry. Mala všetko. Krásny dom, skvelú prácu, slobodu aj peniaze. V čom bol teda problém?

– Nič sa nedeje, – konečne odvrkla, keď sa brat na ňu uprene pozeral s otázkou v očiach. – Chcem sa len baviť. Užívať si. Pomaly budem mať tridsať, život na piču, a tak si chcem len užiť trocha radosti. To, že ty nesexuješ, nepiješ, nejeseš mäso, odopieraš si radosti a spievaš si len svoje Haré Krišna Haré Haré, to je tvoja vec.

Čím útočnejšie s ním Kamila hovorila, tým bol Dušan pokojnejší. Videl v nej zranené dievčatko, ktoré sa stále nezmiarilo s osudom. Začínal k nej cítiť súcit.

– Keby si sa namiesto výsmechu radšej občas pridala ku mne, možno by si našla pokoj v duši aj ty, – prerušil ju.

– Prestaň! – zakričala Kamila a chytla sa za hlavu, ktorá ju bolela čoraz viac. – To tvoje svätuškárstvo nie je nič iné ako únik pred pravdou. O akej slobode a blahobyte hovoríš? O otcových peniazoch a podmienenej láske? O tom, ako nás oboch emocionálne vydiera? Mám sa cítiť vďačná za to, že nám kúpil luxusný dom a stará sa o náš blahobyť, kým poslúchame? Toto je podľa teba sloboda? Nemôžem chodiť, s kým chcem, lebo všetci moji doterajší oficiálni partneri boli pre otca málo. Nemôžem cestovať, kam chcem, lebo otec si vždy nájde nejaký dôvod, prečo tam neradno ísť. Nemôžem ani robiť, čo chcem, lebo jedine tá práca je dobrá, ktorú mi otec vybaví. Nemôžem sa ani vysrať, kým mi to otecko nedovolí, inak môžem ísť pod most a rozlúčiť sa so všetkými benefitmi, ako našu finančnú hojnosť nazýva. Neznášam tento život!

– Nie je to také zlé, ako to opisuješ, – skúšal otca obhajovať. – Má len jedinú zásadnú podmienku, aby sme nepili. A to je pochopiteľné.

Nemusel pokračovať, obaja vedeli, ako veľmi otec trpel pre maminu závislosť. A keď zomrela, jeho smútok sa zmenil na hnev. Obviňoval sa za to, že jej nevedel pomôcť, za to, že nebol dobrým manželom, inak by jeho žena predsa nezačala piť. Unikala od neho a on sa nikdy nedozvedel, kde urobil chybu. Alkohol sa stal obrovským nepriateľom a svoje deti vychoval v tomto duchu. No čím viac ich pred alkoholom chránil, tým väčšmi sa mu to nedarilo. Puberta si vyžiadala svoju daň a ustráchaný a prísny otec si ani nevšimol, že obe jeho deti podľahli tejto neresti. Zistil to po rokoch, keď už bolo neskoro. Dušana zbalila polícia pri jednej akcii, keď sa skupina opitých mladých mužov vlámala do obchodu po ďalší alkohol. V tomto prípade ho už mladšia sestra nedokázala kryť ako doposiaľ, a tak sa prevalila Dušanova závislosť. Otec zúrnil, zbil ho tak, že sa pár dní nevedel postaviť na nohy. Na nejaký čas to zabralo, ale keď sa Dušan dostal na vysokú školu, znova sa dostal do zlej partie. Tentoraz to boli drogy. Najprv ľahké a nenápadné, neskôr už tvrdšie, na čo však potreboval stále viac peňazí. Raz, po návrate otca zo služobnej cesty, kam ako úspešný podnikateľ pravidelne chodieval, sa začalo vypočúvanie. Zmizli jeho drahé hodinky a to sa už nedalo nijako zakamuflovať. Nasledovali hádky a bitky, ktoré Dušan ustál, ale Kamila to nevydržala. Prezradila len toľko, že ich zobral brat, ale nevie prečo. Dušan nepriznal pravdu, no neskôr ho prezradili abstinenčné príznaky. Otec bol v tom čase doma a videl, ako sa jeho syn trasie, potí, odmieta jedlo a celkovo sa mu mení pred očami. Keď sa Dušan konečne priznal, otec nečakane zmenil svoj postoj.

Namiesto zúrivého výstupu začal konať. Synovi vybavil špeciálne sanatórium, ktoré v programe malo spolu s odvykacou liečbou aj hľadanie cesty k Bohu, a Kamilu zveril svojej sestre, kým on cestoval po svete za obchodmi. Pre mladú slečnu v tínedžerskom veku to bolo väzenie. Teta bola chladná, slobodná, bezdetná, bez štipky humoru. Kamila si zažila prísnejší režim ako jej brat v sanatóriu. Bola šťastná, keď po dvoch rokoch, na jej osemnásty narodeniny, si ich otec posadil a ponúkol im dohodu. Samozrejme, on to tak nenazýval, lebo všetko robil z lásky k svojim deťom. Chcel pre ne to najlepšie. Chcel ich ochrániť a prial im šťastný život. A tak povedal:

– Kúpil som vám dom. Je veľký, nebudete si tam zavádzať. Vybavil som upratovačku, záhradníka a všetko, čo je potrebné na udržiavanie chodu takého domu. Ak si nájdete dobrú prácu, s ktorou budem spokojný, dostanete obaja auto, aby ste neboli nútení chodiť mestskou dopravou. Mám k vám len jednu prosbu. Nechcem, aby ste pili alkohol. Nikdy. Žiadny. Ani pivo. A o drogách nebudem ani hovoriť, lebo to vám musí byť úplne jasné. Ak by som sa o tom dozvedel, prestali by ste byť mojimi deťmi.

A tak sa začal ich nový život. Otec bol stále na cestách alebo býval vo svojom dome a k deťom prišiel len na návštevu. Boli to skôr prepady a kontroly, či nenájde prázdne fľaše alebo stopy po užívaní drog. Ako roky ubiehali, Dušan a Kamila sa naučili spolu žiť, aj keď sa každý vybral úplne iným smerom. Dušan našiel mier v duši v Krišna rodine, no Kamila sa uzatvorila pred citmi. Hnevala sa na otca, že ju strčil do väzenia, ako svoj pobyt u tety nazývala, hnevala sa na matku, ktorá sa poddala alkoholu, neskôr ich opustila a potom nezodpovedne umrela. Brata milovala, ale nerozu-

mela mu. Bolo jej smiešne, ako si spieva svoje Haré Krišna, Haré Krišna, Krišna Krišna Haré Haré, Haré Ráma Haré Ráma, Ráma Ráma Haré Haré a bola presvedčená, že sa Dušan len skrýva za toto vierovyznanie.

– Vieš, sestra moja, spievaním tejto mantry a opakovaním božských mien Krišna a Ráma sa priamo prepájaš s Pánom a potom si celkom oslobodená od všetkého zlého. Mala by si to skúsiť aj ty, – povedal jej raz Dušan.

– Preboha, Dušan, to nemôžeš myslieť vážne! – zvýšila hlas s počudovaním. – Naozaj veríš v toľkých bohov? To ti fakt tak vymyli mozog, že sa klaniaš hinduistickým výmyslom? Veď žiješ v Európe, čo už ty máš s Krišnom, Šivom, Šaktim či kýmkoľvek z tej ďalekej krajiny? Veď si v Indii ani nebol, nieto ešte aby si precítil ich vieru. Prečo si, preboha, nepriznáš, že nám rodičia posrali život a sme ako otroci, ktorí keď neposlúchajú, zoberú im aj to, čo majú pridelené. Si slaboch, – mávla rukou, no upreným pohľadom na brata evidentne čakala odpoveď.

– Už som ti povedal, drahá Kami, že podstatou tohto učenia je učiť ľudí o základných princípoch duchovného života, že nie sme toto telo, ale duša. Je toľko neprebudených ľudí, – vzdychol si Dušan skôr sám pre seba, lebo vedel, že sestra mu vôbec nerozumie. Lenže Kamila mala chuť hádať sa.

– Aha, čiže keď sa prebudím ako ty, potom nebudem môcť jesť, čo chcem, piť, fajčiť ani sexovať. No, ďakujem pekne, to si radšej pospím ešte nejaký čas. Nech mám v sebe aspoň dáke mäsko, – dodala ironicky.

– Kami! Prestaň, – pozrel na ňu Dušan prísny pohľadom. – A keď už chceš zapárať, milovanie nie je zakázané, jedine nemanželský sex. Jedlo majú famózne, to som ti už viackrát povedal, že ak pre nič iné, kvôli tomu by si mohla

som mnou občas ísť na Krišna víkend, keď týždenný pobyt sa ti zdá pridlhý.

– No iste, – Kamila vstala a odišla do svojej izby, lebo cítila, že ak budú pokračovať, brat ju znova začne presviedčať. A jej sa vôbec nechcelo počúvať tie choré reči.

– Ja ti nerozumiem. Prečo radšej nejdeš do kostola a nemodlíš sa k Ježišovi? – spýtala sa ho ešte vtedy, keď Dušan navštívil Krišna údolie prvýkrát.

– Našiel som tu pokoj, rodinu a mier v srdci, – povedal vtedy Dušan. – Už sa nehnevám ani na mamu, ani na otca a som šťastný.

Kamila mu nerozumela a len ho ticho pozorovala. Raz sa aj pokúsila čítať z Bhagavadgíta, čo sa označuje aj za bibliu hinduizmu, no vzdala to veľmi rýchlo. Počas štúdia žurnalistiky na vysokej škole sa snažila nabúrať bratovo presvedčenie, ale keď videla, že jeho viera je pevná, nechala ho žiť v jeho svete. Po škole sa zamerala na svoju prácu a užívala si život po svojom. Striedala chlapov, chodila na zábavy a pila vždy tak, aby to brat nezistil. Otec nemal šancu dozvedieť sa o jej aférach, vôbec sa o ňu nezaujímal, a domov si nevodila chlapov, ani nenasila alkohol. Hneď po štátniciach sa zamestnala v denníku s politickým zameraním, kam už prispievala roky predtým. Kamila mala rada svoju prácu. Do svojich príspevkov vnášala štipku irónie a politikom pri rozhovoroch vliezla pod kožu tak, že z nich vytiahla tajomstvá alebo ich uviedla do pomykova. Časom sa stala uznávanou, no obávanou investigatívnou novinárkou. Keď sa neskôr stala šéfkou tímu investigatívcov, naďalej si ponechala priestor na vlastné príspevky. Cítila sa slobodná a silná, lebo dokonale dokázala ovládať ľudí slovom. Bola bystrá a veľmi rýchlo pochopila silu médií. Uvedomovala si, že médiá sú

veľmocou, ktorá vládne nad masami aj nad jednotlivcami. Médiá dokázali vyvolať revolúciu, ale aj zvrátiť osud úspešného človeka, z ktorého sa v priebehu jedného dňa môže stať skrachovanec.

Čas plynul, a hoci Kamila bola v práci úspešná, vo vzťahoch jej to nevychádzalo. Ako tridsaťpäťročná slobodná žena bez záväzkov ešte stále žila s bratom. O mužov nemala núdzu, ale len do postele. Ani pri jednom nepocítila tú povestnú eufóriu, o akej čítala v knihách či videla v romantických filmoch. Nedokázala sa zamilovať, nevedela sa nikomu otvoriť natoľko, aby sa dotkol jej duše. Občas, v slabých chvíľach, keď sa cítila sama, priznala si, že je uzavretá, neprístupná a ironická. Najviac sa asi ľutovala v čase, keď sa zalúbil jej brat.

Kamila práve dokončila sobotňajšie upratovanie, keď Dušan prišiel domov. Na krku mal náhrdelník z korálikov, ktorý ešte nikdy nevidela.

– To čo máš na krku?

– Mala, – odpovedal stručne Dušan.

– Čo, nová priateľka mala, tak ti dala? – rozrehotala sa na svojej vtipnej poznámke Kamila.

– To je Japa Mala, – brat si nevšímal iróniu v jej hlase, zvykol si na jej uštipačnosť, a tak pokračoval. – Je to posvätný ruženec. Pozostáva zo stoôsmich drevených semienok stromov. Preto stoosem, lebo toľkokrát treba opakovať príslušný mantru. Pomáha to dostať sa do meditatívneho stavu.

– A to máte novú módu v Krišna rodine? – podpichovala Kamila.

– Je pravda, že aj v hinduizme sa používa Mala, kde stoosem predstavuje počet božstiev, no ja som to doteraz nepraktizoval.

Videl, ako jeho sestra prevrátila oči, ale nepovedala nič. Preniesla svoju kávu a jeho čaj na stôl v obývacej izbe a čakala, že brat bude pokračovať. Cítila, že sa niečo stalo.

– Lenže toto číslo v prípade Japa Mala v budhizme znamená počet cností, ktoré musí človek dosiahnuť, alebo nečistôt, ktoré musí odstrániť. A ja som sa vydal na túto cestu očisty.

– Počkaj, počkaj, – skočila mu do reči Kamila. – Rozumiem tomu správne? Ty si konvertoval z hinduizmu na budhizmus? A čo povie tvoj Krišna na Budhu? Nepobijú sa? – vysmievala sa mu.

– Keď už ideme do detailov, tak Budha je vtelením Višnu, ale o to teraz nejde, – povedal s tajomným úsmevom Dušan. – Vieš, segra, ja som niekoho stretol.

Kamila si vypočula krásny príbeh o tom, ako sa jej brat zamiloval do krásnej mladej ženy, ktorá však vyznávala budhizmus, a tak netrvalo dlho a Dušan sa rozlúčil s Krišna rodinou, aby našiel druhú medzi vyznávačmi Budhu. Na druhý deň svoju priateľku priviedol domov a Kamila musela uznať, že je to prekrásna dievčina.

– Je o dvadsať rokov mladšia od teba! A je to ešte dievčatko, malé šteniatko! – vystríhala ho, keď zostali s bratom sami.

– Miluje ma a ja ju, – povedal zasnene Dušan a Kamila musela uznať, že to, čo videla v bratových očiach, vo svojich nikdy nezahliadla. Vtedy preplakala niekoľko nocí, lebo sa jej otvorili hlboké rany duše. Cítila sa neskutočne sama, opustená, nemilovaná, nepotrebná a bezvýznamná. Nikdy nikým neľúbená. Lenže čas plynul ďalej a Kamila sa zmierila so svojím osudom. Potešenie hľadala v posteli mužov, ktorí ju obletovali. Ženatí, slobodní, rozvedení, jej to bolo jedno. Išla s každým, kto o ňu prejavil záujem. Vedela, že je krásna, a mužov si dokázala omotať okolo prsta už pri prvom stretnutí.